

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Philomathi Mvsae Ivveniles

Alexander <VII., Papst>

Coloniae Vbiorum [i. e. Amsterdam?], 1645

IX. In Obitvm Alphonsi Marsilii Eqvitis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12750

I X.

I N O B I T V M

ALPHONSI MARSILII EQVITIS.

Lacrymas cohiberi posse negans ; amissum amicum, militiam, mortem, patris succisas spes, in consolabilem jacturam, ac mortalitatis miseram conditionem, lamentatur.

Q Vis dicat lacrymis arbiter impius
 Lamentisque modum ? quis male pertinax
 Vallat duritie pectus inhospita,
 Are & cor triplicitegit,
 Ut dira gemitus lege coërceat ?
 Expers legis amor, nec querimoniis
 Arctos edidicit scribere limites ;
 Vtcumque hunc sequitur dolor,
 Metiturque parem. Ergo effera sustulit
 Vis, heu, Marsilium ? ille ille meus cadit
 Eo roseus lumine Phœbus, &
 Undis occiduis perit ?
 Quonam frontis honos, lætaque faustitas,
 Quo vultu niveo purpureum micans
 Abscessit decor, & robur, & arduæ
 Majestas animæ capax ?
 Indulsit lacrymans militiam parens
 Illustrem titulis, qua sua Nereus

Pro

Protendit spatiis regna fluentibus,
Phœboque hospitium locat.

Mox flavam patrio in littore continens
Arctæ cæsariem, dat tremulis silens
Vix raptim labius oscula, nec freto
Solventem patitur ratem

Inspexisse dolor. Macte, per æquora &
Terras nate vagans, sis atavis manu
Par & consiliis; te aurea pectoris
Hæc signa instituant virum.

I, vince, atque alacris deprime barbaras
Cervices Asiæ, sospes ab ultimo
Et ponto remeans, sic patriam velis
Non inglorius ingredi.

Hæc fatus genitor, proripit illico
Sese, & triste lares dum petit, aurea
Læti spem reditûs munera & anxius
Ludos ac thalamos parat.

Nequicquam: procul at dissipat invidus
Spes & verba Notus. vix vehit altero
Se cursu, Enboicos per Calabrum sequens
Piratas profugos mare,

Dum pugnare prior tentat in hosticam
Pinum inferre pedes; prodigus, heu, puer
Bellorum decoris, nocte sub impia,
Confixus jaculo jacet.

Heu, quantis moriens vulneribus patrem
Insons nate necas! quam prope flebili
Tecum cædere ruet! vertit amabiles
Tædas funereis rogis,

Vertit

*Vertit flammigeri dona Cupidinis
 Argenti tumulo, stat feriens sinum
 Non tuto requie, non dape vescitur;
 Solari indocilis, furit.*

*O falsis utinam credita nunciis
 Mors! ô vivat adhuc! & refugam parens
 Hinc vitam revocet; cui secus immori
 Est votum, ac sobolem sequi.*

*Sed fors non placidis tristitiam queat
 Commutare bonis: non aditus potest
 Obsessos subitis pandere gaudiis
 Cor, tantis miserum malis.*

*Sic dum justa suo credula filio
 Ad Cannas celebrat, canitiem parens
 Ac rugas lacerans; incolumem ut videt,
 Extemplo exanimis cadit.*

*Infirmi usque adeo corporis hospitem
 Damna urgent animum, per mala protrahit
 Etatem, & fatilis præpete gaudio
 Disrumpi, opprimitur nece.*

*Qui speras dubiis rebus, & impotens,
 Disce hinc stulte animum tollere, vita sen
 Qua ærumnis cruciat languida, siue mors
 Risus quâ in medios venit.*